

fitans que tanta glòria saberen donar a la pàtria que defençaven.

I ara que el catalanisme creix amb tanta ufania, és quan precisament el senyor Bergamín vol negar l'existència del mateix?

Ara que tots els catalans sentim intens amor per les coses de nostra terra, pot creure aquest senyor, que mai més pugui apagar-se el foc que abranda nostres cors?

L'únic que pot passar és que cansats de demanar i esperar, la paciència dels catalans s'acabi i rompem de cop i volta les cadenes de l'esclavatge...

GIRASSOL.

Les eleccions a l'estranger

ACABEN de celebrar-se simultàniament les eleccions generals a França, Itàlia i Bèlgica. L'importància d'aquestes és molt de remarcar, ja que era interessantíssim conèixer l'estat d'opinió dels pobles després de la gran lluita que ha ensangrentat durant cinc anys l'Europa i en les tres nacions han assolit un triomf unànim i esclatant els partits d'ordre. A Itàlia, el partit nacional catòlic és el que porta ventatge a tots els demés. A Bèlgica, a pesar del augment de llocs que han tingut els socialistes en detriment dels catòlics i dels liberals, conserva encara el partit catòlic, que ha governat durant mig segle aquella nació, la majoria en la Cambra, però és de notar que els socialistes belgues són antibolchevistes; també han sortit triomfants alguns diputats flamencs, que lluiten per la reivindicació de la seva nacionalitat. Però la mostra més clara del poc apreci amb què mira el poble les idees anàrquiques és la derrota que ha sofert el socialisme francès en les eleccions del diumenge passat. Un dels candidats socialistes que s'han lliurat de la desfeta, és Mr. Albert Thomas, ben conegut per les seves idees temperades i que un paper tant important va desempenyar en el ministeri durant la guerra.

La lliçó és definitiva. Els pobles que durant

cinc anys han donat la seva sang per a la pàtria i que han lluitat per l'ordre i la pau, no tenien pas de donar el seu vot a n'aquests falsos renditors que predican l'odi i la destrucció. El socialisme francès bolxevitzant, que tenia posades totes les seves esperances en la lluita passada, ha vist esfumar-se com per encantament tots els seus somnis i s'ha trobat amb la realitat d'una aclaparadora derrota.

Un altre aspecte interessant de la qüestió és la reforma de les lleis electorals. Bèlgica, que en aquest punt ja fa molt temps tenia bastant perfeccionat el sistema d'elecció, ha introduït algunes modificacions i s'ha vist per primera vegada acudir les dones a les urnes electorals. Segons sembla, les que hi acudiren en més gran número foren les vídues i filles dels morts en la guerra. Un altre dia parlarem de tots els problemes referents al sufragi femení.

Més interessant era l'aplicació per primera vegada a França del sistema de la Representació Proporcional. Encara que no de una manera pura s'ha aplicat aquest sistema i enc que no es pugui deduir ràpidament si el resultat serà tan favorable com es presumís, no deixa de tenir importància remarcar aquest fet.

Precisament aqueixos dies el Govern espanyol ha presentat un projecte de reforma de la llei electoral a base de la introducció del vot femení i de la representació proporcional en forma mixta. No sabem la sort que correrà aquest projecte, que fóra molt de desitjar que no morís com tants altres abans de néixer, ja que tothom reconeix la necessitat imprescindible que hi ha de reformar el viciós sistema electoral de què ens servim, que és causa de què mantes vegades es trobes en complet desacort l'interés del país i el dels seus representants.

La jornada electoral del diumenge últim repercutirà sens dubte arreu del món; el bolxevisme i l'anarquia han sofert un gros entrebanc; l'exemple de Rússia és un mirall en el que totes les nacions deuen contemplar-se per a evitar la seva ruïna.

Confiem en Catalunya, poble que viu d'ideals i que no pot morir de consumció, i al mateix temps ells seràn els que la deslliurin de donar un mal pas.

ANTONI GUIASCH.